

Jan Michał Hube

[nauczyciel](#)

[fizyk, uczeń](#)

Ur. 0.0.1737,

Zm. 0.0.1807,

Dane rodziców

Jan Jerzy Hube

Barbara Zofia Soemmerring

Wychowanie i wykształcenie

Początkowo odebrał [wykształcenie domowe](#). Jego ojciec dbał, by Jan Michał przed przystąpieniem do dalszej nauki poznał [grekę](#) oraz [łacinę](#). W wieku 13 lat został przyjęty do [toruńskiego gimnazjum](#). Tutaj też odkryto w nim talent [matematyka](#). Pod okiem S.T. Schönwalda rozwijał te umiejętności.

Etapy kariery dot. edukacji

W 1755 roku przystąpił do klasy najwyższej (supremy), a następnie [udał się](#) do [Lipska](#), gdzie podjął się studiowania nauk ścisłych. Jednakże wojna siedmioletnia spowodowała, że torunianin opuścił tamtejszy [uniwersytet](#) i udał się do [Getyngi](#). Tam też kontynuował kształcenie, a także pracował jako [nauczyciel domowy](#). Utrzymał w [Getyndze](#) kontakty z wybitnymi geografami oraz matematykami, w tym m.in. z A.F. Büschingiem, autorem podręczników. Po pobycie w Getyndze udał się w podróż po krajach [niemieckich](#), w których to prowadził badania z dziedziny [fizyki](#) i [astronomii](#). Wrócił do [Torunia](#) w 1760 roku.

Początkowo pracował na zlecenie Rady Miejskiej jako inżynier, a dwa lata później zaangażował się w życie intelektualne tego miasta. Współpracował m.in. z czasopismem "Thornische Nachrichten von Gelhrten Sachen". Za swoje dokonania otrzymał w 1767 roku nagrodę Towarzystwa Fizycznego w [Gdańsku](#) za pracę o metodach obwałowania rzek. Nawiązał w tym czasie współpracę z [Komisją Edukacji Narodowej](#). Opracował dla tej instytucji [podręcznik](#) do [rolnictwa](#) i [ogrodnictwa](#) oraz [fizyki](#), a jego prace w tym względzie oceniono bardzo pozytywnie.

W 1782 roku został [dyrektorem](#) nauk [Szkoły Rycerskiej](#). Nauczał tutaj [matematyki](#) i [fizyki](#). Pomimo z wiązania się z [Warszawą](#) nie zapomniał o [Toruniu](#). Zależało mu, by do [Szkoły Rycerskiej](#) ściągać polskich nauczycieli, dlatego też wielokrotnie nawiązywał kontakty z toruńską kadrą nauczycielską. Po II rozbiorze nadal aktywnie działał. Zależało mu przede wszystkim na tym, by możliwości edukacji otrzymywała młodzież nieszlachecka. W 1800 roku został członkiem warszawskiego [Towarzystwa Przyjaciół Nauk](#).

Był bardzo płodnym uczonym, publikował dużo rozpraw naukowych z dziedziny matematyki, fizyki oraz inżynierii. Jedną z jego najbardziej znanych publikacji była "De sectionibus conicis" ("O przecięciach stożka"), którą ogłosił w 1755 roku w Getyndze. Cztery lata później był autorem "Versuch einer analytischen Abhandlung von den Kegelschnitten". Dał się również poznać jako popularyzator nauki. Wydał, zwłaszcza w Toruniu, liczne publikacje z dziedziny astronomii, a jego publikacje były pisane także w języku francuskim.

Fakty z życia osobistego

Żył w [XVIII-XIX wieku](#).

Bibliografia

Przedmiotowa

1. M. Dunajówna, *Z dziejów toruńskiego czasopisma „Thornische Wöchentliche Nachrichten und Anzeigen” (1760-1772)*, Toruń, 1960.
2. K. Mrozowska, *Pierwsza podróż pedagogiczna u schyłku XVIII w*, *Przegląd Historyczny-Oświatowy*, t. 9, 1966.
3. K. Mrozowska, *Hube Jan Michał*, *Polski Słownik Biograficzny*, t. 10, z. 44, Wrocław, 1962-1964.
4. S. Salmonowicz, *Jan Michał Hube (1737- 1807). Fizyk, pedagog, dyrektor nauk w Szkole Rycerskiej w Warszawie*, [w:] *Wybitni ludzie dawnego Torunia*, red. M. Biskup, Warszawa, 1982.